

■ یورگن کلینزمن که کارنامه پرباری در فوتبال جهان دارد در آستانه برعهده گرفتن سرمربیگری تیم ملی ایران است.

در حالی که در روزهای اخیر بحث انتخاب سرمربی جدید تیم ملی فوتبال ایران به یکی از مهم ترین سوژه های فوتبال کشورمان تبدیل شده یک منبع غیررسمی یعنی امیر سلطانی، مدیرعامل سابق باشگاه استقلال خوزستان و مشاور باشگاه استوک سیتی انگلیس که ارتباط های خوبی با چهره های بین المللی دارد با منتشر کردن یک استوری در صفحه اینستاگرام خود با متن « کمی قدیمی، اما هنوز طلا... به ایران خوش آمدی مربی» از توافق با یورگن کلینزمن، سرمربی مشهور آلمانی برای جانشینی کی روش خبر داده است.

یک روز پس از حذف تیم ملی در مرحله نیمه نهایی جام ملت های ۲۰۱۹، کلینزمن همراه با زین الدین زیدان فرانسوی و ژوزه مورینیو پرتغالی جزء سه سرمربی ای بود که مازیار ناظمی، مدیر روابط عمومی وزارت ورزش و جوانان از آن ها به عنوان گزینه هایی که در صف مذاکره با فدراسیون فوتبال ایران ایستاده اند خبر داد.

اگر ادعای سلطانی را کنار اظهارات اخیر علیرضا مرزبان، سرمربی سابق نفت مسجد سلیمان که سال ها در فوتبال آلمان فعالیت داشته مبنی بر اینکه "سرمربی جدید تیم ملی را می شناسد، اما به دلایلی فعلا نام او را نمی برد" قرار دهیم متوجه خواهیم شد که انتخاب کلینزی برای نشستن روی نیمکت سرمربیگری تیم ملی کشورمان چندان هم دور از ذهن نیست.

یورگن کلینزمن ۳۰ جولای ۱۹۶۴ در شهر گوپینگن اشتوتگارت به دنیا آمد. پدر او در این شهر یک نانوا بود و شاید جالب باشد بدانید او با وجود اینکه عاشق فوتبال بود، اما به راحتی حاضر نبود از کار کردن در مغازه پدرش دست بکشد و حتی در سال ۱۹۸۲ دیپلم نانواپی را اخذ کرد. او فوتبال پایه را در تیم های گینگن، گیسلینگن و اشتوتگارت کیکرز گذراند.

گلزنی از دوران کودکی در خون این بازیکن بود به شکلی که از سال ۱۹۷۴ تا ۱۹۷۸ برای تیم گیسلینگن حدود ۲۵۰ گل به ثمر رساند و در یک بازی رده پایه برای تیمش ۱۶ گل وارد دروازه حریف کرد تا گیسلینگن ۲۰ بر صفر آپچلبرگ را شکست دهد.

نخستین قرارداد حرفه ای یورگن سال ۱۹۸۱ و در ۱۷ سالگی اش با اشتوتگارت کیکرز منعقد شد و او پس از سه سال بازی در این تیم و به ثبت رساندن آمار ۶۵ بازی و ۲۵ گل در بوندس لیگا ۲ راهی تیم اصلی شهر اشتوتگارت که در بوندس لیگا یک حضور داشت شد.

یورگن تا سال ۱۹۸۹ در اشتوتگارت به میدان رفت و در ۱۸۶ بازی ۹۴ گل به ثمر رساند. کسب نایب قهرمانی لیگ در سال ۱۹۸۶ و نایب قهرمانی جام یوفا در سال ۱۹۸۹ با اشتوتگارت همراه با فتح جایزه آقای گلی بوندس لیگا در سال ۱۹۸۸ و برترین بازیکن فوتبال آلمان در همان سال سبب شد چشم جیوانی تراپاتونی، سرمربی وقت اینترمیلان ایتالیا به توانایی های این مهاجم فوق العاده قهار جلب شود.

او در طول سه فصل بازی برای نراتزوری آمار ۱۲۳ بازی و ۴۰ گل را به جا گذاشت که هرچند میانگین ۰/۳۲ گل در هر بازی برای کلینزمن رکورد ایده آلی محسوب نمی شد، اما این مهاجم آلمانی توانست جام قهرمانی سوپر جام ایتالیا در سال ۱۹۸۹ و جام یوفا ۱۹۹۱ را همراه با اینترمیلان بالای سر ببرد.

پس از دوران حضور در جمع آبی و مشکی پوشان میلان، کلینزمن ۲ فصل برای موناکو فرانسه که هدایت آن را آرسن ونگر برعهده داشت بازی کرد و با به ثمر رساندن ۳۶ گل در ۸۴ بازی به میانگین ۰/۴۲ گل در هر بازی رسید و موفق شد با این تیم به نیمه نهایی فصل ۱۹۹۴-۹۳ جام باشگاه های اروپا برسد.

با وجود خاطره تلخی که انگلیسی ها از شکست تیم ملی کشورشان مقابل آلمان در نیمه نهایی جام جهانی ۱۹۹۰ داشتند، اما هواداران تاتنهام به دلیل درخشش او با پیراهن اسپرز در فصل ۹۵-۱۹۹۴ حامی او شدند و کلینزمن توانست با به ثمر رساندن ۲۹ گل در ۵۰ بازی عنوان برترین بازیکن لیگ جزیره در آن فصل را به دست آورد تا با چراغ سبزی که انوره هاگل به یورگن نشان داد سال ۱۹۹۵ به بایرن مونیخ، بزرگ ترین تیم فوتبال آلمان بپیوندد. ۴۸ گل در ۸۴ بازی سبب شد مهاجم تمام عیار فوتبال آلمان به میانگین ۰/۵۷ گل با پیراهن اف سی هالیوود برسد و در ۲ فصل یک قهرمانی جام یوفا و یک قهرمانی بوندس لیگا با بایرن مونیخ را به دست آورد. یورگن سال ۹۵ در رقابت برای کسب جایزه بالون دور (توپ طلای برترین بازیکن جهان) پس از ژرژ وه آ، مهاجم لیبرایی وقت میلان در جایگاه دوم قرار گرفت و البته در همان سال به عنوان سومین بازیکن برتر جهان از سوی فیفا انتخاب شد.

کلینزمن آخرین سال حضورش در فوتبال باشگاهی اروپا را با پوشیدن پیراهن ۲ تیم به اتمام رساند. او در نیم فصل اول ۱۹۹۷-۹۸ بار دیگر به فوتبال ایتالیا بازگشت، اما در ۱۰ بازی تنها ۲ بار موفق به گلزنی شد، اما دور برگشت آن فصل را بار دیگر در تانتهام حضور یافت و با ۹ گل زده در ۱۸ بازی برای تیم دیوید پلات به کار خود در بالاترین سطح فوتبال قاره سبز پایان داد.

او در عرصه فوتبال ملی هم دوران پرافتخاری را دنبال کرد.

کلینزی که مدال برنز المپیک ۱۹۸۸ سئول را با تیم المپیک آلمان کسب کرده نخستین بازی ملی اش در رده بزرگسالان را ۱۲ دسامبر ۱۹۸۷ و در جریان تساوی یک بر یک آلمان مقابل برزیل انجام داد و اولین بار هم ۲۷ آوریل ۱۹۸۸ و در جریان برتری یک بر صفر ژرمن‌ها مقابل سوئیس به ثمر رساند. او پس از سه بار حضور و گلزنی در جام ملت‌های اروپا (۱۹۸۸، ۱۹۹۲ و ۱۹۹۶) تجربه بازی و دست کم سه گل زده در هر یک از جام‌های جهانی ۱۹۹۰، ۱۹۹۴ و ۱۹۹۸، قهرمانی در یورو ۱۹۹۶ انگلیس و جام جهانی ۱۹۹۰ ایتالیا، پس از جام جهانی فرانسه کفش هایش را آویخت.

۱۰۸ بازی و ۴۷ گل ملی آماری است که کلینزمن با آن پایین‌تر از میروسلاو کلوze، گرد مولر و لوکاس پودولسکی همراه با رودی فولر در جایگاه چهارم برترین گلزنان و پس از لوتار ماتئوس، میروسلاو کلوze، لوکاس پودولسکی، باستین شواین اشتایگر، و فیلیپ لاپ در رده ششم بیشترین بازی ملی برای آلمان‌ها ایستاده است. او در جام جهانی ۱۹۹۸ و در آخرین بازی دور گروهی آن مسابقات که با برتری ۲ بر صفر شاگردان برتی فوگنس مقابل ایران به پایان رسید گل اول تیمش را به ثمر رساند و شادی منحصر به فردی که پس از آن گل انجام داد همچنان در ذهن فوتبالدوستان مانده است.

آخرین بازی ملی او هم ۴ جولای ۱۹۹۸ بود که در آن بازی تیم ملی آلمان با شکست ۳ بر صفر برابر شاگردان میروسلاو بلاژوویچ در تیم ملی کرواسی فرصت صعود به نیمه نهایی جام جهانی را از دست داد.

شش سال پس از خداحافظی او از تیم ملی فوتبال آلمان مسئولان فدراسیون فوتبال این کشور پس از حذف در مرحله گروهی یورو ۲۰۰۴ تصمیم گرفتند مهاجم افسانه‌ای شان را جانشین زوج طلایی اش روی نیمکت سرمربیگری ژرمن‌ها یعنی رودی فولر کنند تا کلینزمن در راه پرمخاطره جدیدی وارد شود.

او با تیم جوانش نمایش نمایش ایده آلی در جام جهانی ۲۰۰۶ داشت، اما برخلاف چهار سال پیش این بار ژرمن‌ها در نیمه نهایی با نتیجه ۲ بر صفر مغلوب ایتالیا شدند تا آلمان با برتری مقابل پرتغال در بازی رده بندی به رتبه سوم این جام خانگی رضایت بدهد. البته یک سال پیش از این تورنمنت، آلمان با سرمربیگری کلینزمن رتبه سوم جام کنفدراسیون‌ها را کسب کرد و با این کارنامه خوب به عنوان برترین سرمربی فوتبال آلمان در سال ۲۰۰۶ انتخاب شد. ۳۴ بازی، ۲۰ برد، ۸ مساوی، ۶ باخت، ۸۱ گل زده، ۴۱ گل خورده، تفاضل ۴۰ و ۵۸.۸۲ درصد پیروزی، آمار تیم ملی آلمان با هدایت کلینزمن تا ۱۱ جولای ۲۰۰۶ است.

بایرن مونیخ، تنها تیم باشگاهی است که کلینزمن به عنوان سرمربی هدایتش را برعهده داشته، اما در این تیم عملکرد ناموفقی داشت. کلینزی پس از ۲ سال استراحت اول جولای ۲۰۰۸ سرمربی بایرن شد، اما در طول یک فصل هیچ موفقیتی با این تیم به دست نیاورد تا با ثبت آمار ۴۴ بازی، ۲۵ برد، ۹ مساوی، ۱۰ باخت، ۹۶ گل زده، ۵۰ گل خورده، تفاضل گل ۴۶ و ۵۶.۸۲ درصد و ایستادن بایرن مونیخ روی سکوی سوم بوندس لیگا ۲۷ آوریل ۲۰۰۹ با این تیم خداحافظی کند.

تیم ملی آمریکا آخرین تیمی است که کلینزمن روی نیمکت آن نشست. مسئولان فدراسیون فوتبال این کشور ۲۹ جولای ۲۰۱۱ او را به عنوان جانشین باب برادلی انتخاب کردند و کلینزمن تا ۲۱ نوامبر ۲۰۱۶ و در طول بیشتر از ۵ سال با ثبت آمار ۹۸ بازی، ۵۵ برد، ۱۶ مساوی، ۲۷ باخت، ۱۷۸ گل زده، ۱۰۹ گل خورده، تفاضل گل ۶۹ و ۵۶.۱۲ درصد پیروزی پس از کسب نتایج ضعیف در مقدماتی جام جهانی ۲۰۱۸ با یانکی‌ها خداحافظی کرد.

صعود به جام جهانی ۲۰۱۴ و حذف در مرحله یک هشتم نهایی این رقابت‌ها با شکست از بلژیک، قهرمانی جام طلایی (جام ملت‌های کشورهای کونکاکاف) ۲۰۱۳، مقام چهارم این رقابت‌ها در سال ۲۰۱۵، مقام چهارم کوپا آمه ریکا ۲۰۱۶ و ایفای نقش اساسی در ناکامی تیم ملی آمریکا از صعود به جام جهانی ۲۰۱۸ که برای اولین بار در ۳۰ سال اخیر برای این تیم رقم خورد؛ عملکرد کلینزمن در فوتبال کشوری است که این سرمربی ۵۴ ساله مدت‌ها است در آن سکونت دارد.

کلینزمن در کارهای خیریه هم فعال است. مردم ایران هیچگاه ابراز همدردی او با زلزله زدگان رودبار آن هم درست در زمان برگزاری جام جهانی ۱۹۹۰ را از یاد نمی‌برند. البته یورگن سال ۱۹۹۵ یک بنیاد خیریه با نام «آگاپدیا»، کلمه‌ای یونانی به نام «عشق به کودکان» برای کودکان تأسیس کرد که در حال حاضر چهار پروژه را در کشورهای آلمان، بلغارستان، مولداوی و رومانی دنبال می‌کند.